

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ ΖΑΚ ΦΩΡ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΝΤΕΤΕΚΤΙΒ

ΥΤΟΙ οι δυο νέοι δεν άρεσαν καθόλου στον Ιστο. Καθώς τους έωλεπε να περουν και να καταπερουν διαρκώς, κει εξω στον αουσομο του βαγονιου, η ψυχη του γεμιζε απο αλλοκοτη ταραχη.

Θηγόνταν ένα σωρό ώραιες ιστορίες για τον παραθερισμό του στους συμμαθητάς του, δεν τον φαινε να κοιμηθή! Ήσαν περασμένα μεσάνυχτα και τώ τραυνο πλησιάζε στη Μασσαλία. Άπο κει θ' άλλαζε γραμμή, για να τραφήξη προς τώ Ιπαιριου. Ξαφικά, ή δυο έκινεης υποπτες για τον Ιστο αλουέτες, εξαφανήθηκαν πάλι στην πόρτα του διαμερισματος του βαγονιου.

Ένας από αυτούς τους δυο νέους τότε, έστριψε τώ κουμπι τού ηλεκτρικου και τώ φως άναψε. Ο Τοτός, βαμπαωμένος, έκλεισε τώ μάτια του. Τους άκουσε όμως να λένε:

—Μπα, δεν εινε ο' αυτό τώ διαμέρισμα! Κι' έσθθησαν πάλι τώ φως. Ο Τοτός σηκώθηκε αυγά-αυγά, και θυγήκε στο διάδρομο. Ειθε τους δυο νέους νάχουν απτραπηχτή τώρα στο βάθος τού διαδρόμου και να μιλούν. Ζάρως κοντά στην πόρτα τού διαμερισματος κι' ανίεινε τ' αυτία του. —Μά ελσαι θέθαιες, ότι ή γρηά θρίσκειται ο' αυτό τώ τραίνο; ρώτησε χαμηλόφωνα ο ένας νέος τόν άλλον. —Βεβαίωτοσ!... Τήν ειθα στο καζίνο πολλές φορές και δεν μπορώ να λαθέω... Έπειτα, ειθα και τώ μετανιόν με τά διαμόνια, τώ όποιο κρέματα στο λαμό της! —Και λές νάχη τόσο χρήμα άπάνω της; Ξαναρωτήθη ο τρώτος.

—Άσφαλώς τόχει!... Σήμερα τώ άπόγευμα, πριν ώγει, ήκωσε διακόσος χιλιάδες φράγκα άπ' τώ όποκατόσημα της 'Ενικης Τραπέζης... Μου φαίνεται πως έχει κρύψει αυτό τώ μάστο με τά χρήματα στο στήθος της!...

—Ωραία!... Γότε αξίζει τόν κόπο, ή δουλειά! Ο Τοτός τρώαζε. Δεν ειχε άπατηθή, λοιπόν: Οι δυο αυτοι ύποπτοι ταξειδιώτες, ήσαν άπό τους λωποδιώτες έκεινους τώ κλέβουν τους επιβάτες τών τραίνων...

—Σούτ! ειπε τή στιγμή έκεινη, ο ένας άπ' τους δυο ύποπτους νέους. Μη μιλάς δυνατά, αδελφέ... Λίγη προφύλαξι δεν θά μάς θλάμη! —Μπα! άποκρίθηκε ο άλλος. "Όλο τώ θαγόνι κοιμάται βαθεία και κανέναν δεν μπορε να μάς άκούση!

—Άμ! ο εισράκτωρ τού τραίνου; —Τέσσα δωσα θά κοιμάται κι' αυτός! "Άλλωστε, θρίσκειται τώρα ο' άλλο θαγόνι!

—Τί λές λοιπόν να γίνη; —Λέω ν' αφήσουμε να περάσουμε άπ' τή Μασσαλία... Κι' όταν φτάσουμε στο τουνελ τού Κρώ, τότε κάνουμε τώ κόλπο!

—Θά δουλήω και χλωροφόρμιο, φυσικά! —Όυτε αυτήση να γίνεταί!.. Η γρηά Άγγλιδα εινε μόνη της, στο διαμέρισμα έκεινο τού θαγονιου... Θά τά καταφέρουμε λοιπόν μιά χαρά και θά τήν κλέψουμε με δλη τή άνειψι μας... Χλωροφορμιμένη καθώς θά εινε, δεν θά εμνήση πριν φτάσουμε στο 'Αθινιόν... Έκει όμως, καταβαίνουμε έμεις κι'... άπό δώ πάν οι άλλοι, όταν έκεινη άπορασιει να εμνήση!

—Καλά!.. Προσχη, τώρα... φτάνουμε στη Μασσαλία!

—Έφτασαν. Τώ τραίνο άλλαζε γραμμή, σάθηκε στο σταθμό λίγα λεπτά κι' έπειτα ξεκίνησε πάλι. Οι επιβάτες συνέχισαν τόν ύπνο τους. Πίστα δεν κουνιόταν πειά στο θαγόνι...

Τίποτα, έκτός θέθαια άπ' τόν Τοτό! Ο έξυμνος αυτός και θαρραλός μαθητάκος, χωρίς να πη τίποτα σε κανέναν, ήπρε τήν κουβερτούλα του και

γλύστρησε άπαράτηρητος στο διαμέρισμα τώ πλαινό με τώ διαμερισμα της Άγγλιδας. Ήν ειρε που κοιμοταν ωθεια. Έπριξε μιά μεια, να ση που θρίσκατο τώ κούουσι του κινούσι κ' ύστερα σκαρφάωσε και έξαπλώθηκε μεσα στο δίχτυ τού διαμερισματος αυτου, εκει δηλαδη που τοποσητουν τις θαλιτσε των οι επιβάτες.

Σκουνας λιγάκι ύστερα, άρχισε να παρακολουθη άπ' τώ τζάμι του χωρισματος τών δυο διαμερισματος τή γίνονται μέσα στο πλαινό θαμφορωμένο διαμερισμα της γηραλέας Άγγλιδος. Ήταν θεασος, ότι αυτών δεν μπορουσε να τόν δη κανέναν, γιατί ήταν τυλιγμένος στην κουβέρτα του και σκαρφάωμενος στο δίχτυ. Ίδ διαμερισμα αυτό ήσαν άοειο έντελως από επιβάτες.

Σιγουρεμένος έτσι ο Τοτός τώρα, περίμενε θαρρετά τήν εξέλιξη τών γεγονότων.

Δέν περιμενε και πολύ. Οι δυο ύποπτοι φάηκαν πάλι στο διάδρομο. Και για να μιλήσουν μ' όλη τήν ησυχά του, μπήκαν στο άδειο διαμέρισμα, στο όποιο...θρίσκαταν κρυμμένος ο Τοτός!

Τώ παιδι που έγινε αστυνομικός θέθελά του, ένοιωσε ανατριχίλα τρώμου, τή στιγμή έκεινη. Φοδήθηκε, μήπως οι δυο κακούργοι άνάωθεν φως και τόν δούν! Αυτοι όμως, δεν ειχαν καμιά θρεξι να τους δη κανέναν και προτίμησαν να μείνουν στο σκοτάδι. Κάθησαν λοιπόν κι' άρχισαν να σιγομιλούν.

—Νά, τί θά κάνουμε! έλεγε ο ένας. Μόλις φτάσουμε στο τουνελ, θά μπουθε στο διαμέρισμα της γρηάς... Έγώ άμέσως θά βάλω στη μύτη της τώ θαμμάκι με τώ χλωροφόρμιο και θά τήν κρατησω ακίνητη, ώποια να νερκαωθη... Έσυ έντωμεταξύ, θά τής πάρης τά κοσμημάτα και τά λεπτά... Έπειτα, θά περιμένουμε κλεισμένοι εκει μέσα, όσο να φτάσουμε στο 'Αθινιόν... Άνοιγουμε τότε τά τζάμια, για να φύγη ή μυραδιά τού χλωροφορμιου, άνοιγουμε ύστερα και τήν πόρτα τού διαμερισματος και καταβαίνουμε άπ' τώ θαγόνι σαν καλοί νοικοκύρηδες... Κι' όταν θάχη εμνήση ή γρηά, τώ τραίνο θάνε πολλά χιλιόμετρα μακριά μας!

Τώ «έξερπς» έμπατε τή στιγμή αυτή στο τουνελ τού Κρώ. Οι δυο κακούργοι σηκώθηκαν διαστικι. Βεβαίωθηκαν πως δεν ήταν κανέναν στο διάδρομο κι' άνοιξαν ύστερα τήν πόρτα τού διαμερισματος της γρηάς. Ο Τοτός άπ' τώ τζάμι τώ χωρισματος, τους ειθε να μπαίνουν προφυλακτικά μέσα στο πλαινό διαμερισμα και να κλειδώνουν καλά τήν πόρτα.

Μόλις όμως ο ένας άπ' τους δυο κακούργους έθγαλε τώ θαμμάκι με τώ χλωροφόρμιο κι' ώρμησε εναντιόν της γρηάς, ο Τοτός τράβηξε με δλη τή δύναμη τόν κρικό τού εκουβουσιου τού κινούσιου. Συγχρόνως άρχισε να φωνάζη:

—Κλέφτες!... Κλέφτες!... Βοήθειαι!... Πιάστε τους!...

Τά φρένα σήγητηκαν άμέσως και τώ τραίνο σταμάτησε τόσο άδοταμα, ώστε όλοι οι επιβάτες συγκλονιστηκαν και έζητησαν έντρομοι.

Οι δυο κακοποιοι κατάλαβαν άμέσως, ότι ειχαν ανακαλυφθη. Η Άγγλιδα, ενώντωνας κι' αυτή έπισης τους ειθε ξαφικά μαρμαρωμένους άπό τρώμο μπροστά της κι' έμτηξε τις φωνές. Σαστισμένοι έκεινοι, ξεκλείδωσαν με δυσκολία τήν πόρτα τού διαμερισματος, βήγχαν στο διάδρομο και προσπάθησαν να φύγουν και να κρυφτούν στο δικό τους διαμέρισμα.

Άλλά ήταν άργά πειά: Η οστάσι τους, ο Τοτός που εξακολουθούσε να φωνάζη και να τους δείχνη στους άλλους επιβάτες κι' ή γρηά που τους κινυγούσε τώρα κι' αυτή, δλα αυτά προκάλεσαν άμέσως τή σύλληψη τους.

Τους έθεσαν καλά κι' όλοι άκουγαν τώρα τόν Τοτό, ο όποιος θηγόνταν τις λεπτομέρειες τού εγκληματικου σκοποσ των. Οι γονεις του, υπεριφανισ για τώ γενναίο παιδι τους, δεν έπασαν να τόν σφιγγουν στην αγκαλιά τους, να τόν καταλαβούν και να δέχονται συχαρητήρια άπ' όλους τους επιβάτες!

Η γηραλέα Άγγλις, ευχαριστημένη που γλύτωσε από έναν τόσο σοβαρό κίνδυνο, καταφύλασε κι' έκεινη τώ γενναίο παιδι μ' άδύγνωμοσύνη. Έπειτα ζήτησε τή διεύθυνση τού σπιτιου τών

ΑΡΧΙΣΕ Η ΔΙΑΝΟΜΗ
ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΑΛΦΟΝΣ ΚΑΡ

"ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗΣ ΦΙΛΥΡΕΣ,"

Παρακαλούνται οι αναγνώσται τών περιοδικών μας να σπεύσουν να παραλάβουν τά βιβλία των εγκαιρως, διότι ή ζήτησις εινε μεγάλη και πρωτοφανής και δεν εινε άπίθανον να εξαντληθούν εντός όλιγων ήμερών και αι 20 χιλιάδες ωμάτων, που ετοιμασαμε.

Ποτέ βιβλιόν δεν ζήτηθή τώσον και δεν έπροκάλεσε τέτοιον συναγερμόν.

ΣΠΕΥΣΑΤΕ ΛΟΙΠΟΝ ΕΓΚΑΙΡΩΣ
ΝΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ ΤΟ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΑΥΤΟ ΤΟΥ ΕΡΩΤΟΣ.

